

Smeli Nr 1999
z dn. 14.03.2018r.

PROJEKT

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
z dnia r.**

w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232 oraz z 2018 r. poz. 130) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Odcinkowi dotychczasowej ulicy Edwarda Józefa Abramowskiego w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy, zlokalizowanemu w granicach działki ewidencyjnej nr 23/3 w obrębie 1-08-04, nadaje się nazwę: ulica Mariana Zdziechowskiego (nazwa skrócona: ul. M. Zdziechowskiego).

2. Usytuowanie oraz przebieg odcinka ulicy, o którym mowa w ust. 1, ilustruje szkic sytuacyjny stanowiący załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Stołecznego Warszawy.

§ 3. 1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

SEKRETARZ
MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Marcin Wojdat

RADCA PRAWNY
W BIURZE PRAWNYM

Przemysław Kulig
WA-4253

30/1/2018

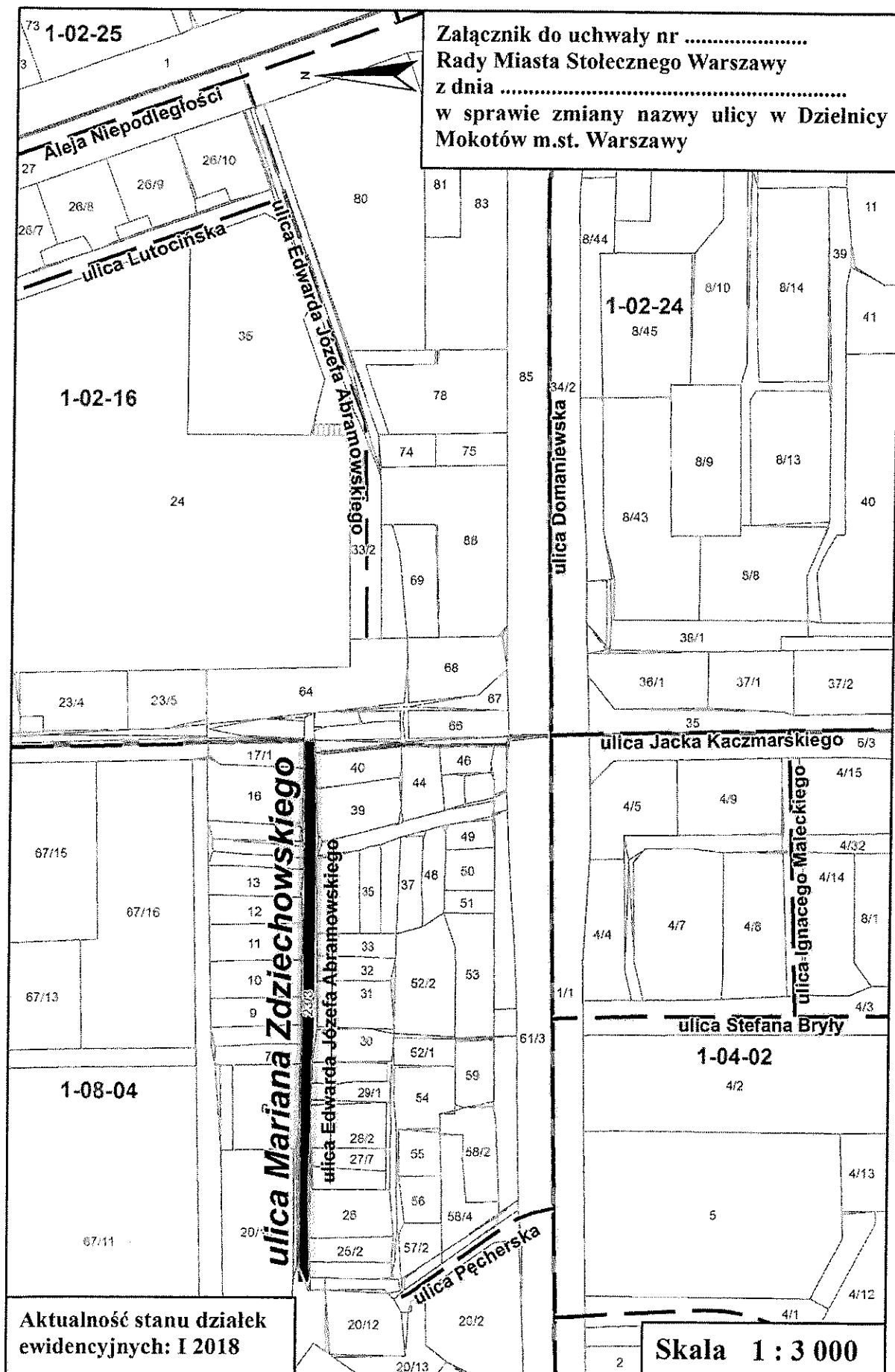
ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY

M. Małgorzata Nałmska

Z UP. PREZIDENTA M.ST. WARSZAWY

Zastępca Prezydenta m.st. Warszawy

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 14. LUT. 2018

Wydano opinie
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 14. LUT. 2019

UZASADNIENIE
PROJEKTU UCHWAŁY RADY MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

Przedłożony do akceptacji Rady m.st. Warszawy projekt uchwały w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy jest związany z potrzebą uporządkowania przebiegu i zasięgu nazwy ulicy Edwarda Józefa Abramowskiego poprzez nadanie nowej nazwy – *ulica Mariana Zdziechowskiego* – jednemu z dwóch odcinków tej ulicy. Nowa nazwa jest propozycją Komisji Kultury i Nazewnictwa Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy, wyrażoną w uchwale nr XXXIX/82/2017 z dnia 7 listopada 2017 r. w sprawie nazwy odcinka ulicy *E. J. Abramowskiego* zlokalizowanego w granicach działki ewidencyjnej nr 23/3 w obrębie 1-08-04 w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy (nazwa spoza Banku nazw).

Zespół Nazewnictwa Miejskiego oraz Komisja ds. Nazewnictwa Miejskiego pozytywnie zaopiniowali tę propozycję.

Marian Zdziechowski (1861-1938) – polski historyk idei i literatury, filolog, filozof, krytyk literacki i publicysta, rektor Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, członek Zjednoczenia Państwowego na Kresach w 1922 roku. Doktor honoris causa uniwersytetów Stefana Batorego w Wilnie (1935), Dorpacie i Segedynie. Od 1929 członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Węgierskiej Akademii Nauk. W maju 1936 otrzymał nagrodę literacką im. Elizy Orzeszkowej Rady Miejskiej Grodna, a w październiku 1936 Nagrodę Literacką im. Filomatów w Wilnie. W listopadzie 1936 został oznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Wcześniej odznaczony polskim Złotym Krzyżem Zasługi, austro-węgierskim Krzyżem Komandorskim Orderu św. Stefana i węgierskim Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Zasługi. (fragment z załącznika do uchwały XXXIX/82/2017, całość w załączeniu).

Ulica Edwarda Józefa Abramowskiego zlokalizowana jest po zachodniej stronie Alei Niepodległości. Obecnie pod tą nazwą funkcjonują dwa nieskomunikowane ze sobą odcinki (de facto dwie odrębne ulice):

- 1) odcinek z dostępem od Alei Niepodległości, przy którym funkcjonują 2 adresy (szkoła i budynek wielorodzinny – zameldowanych 155 osób);
- 2) odcinek przedstawiony do zmiany nazwy, z dostępem od ulicy Domaniewskiej. Przy tym odcinku zachodzą znaczne zmiany w zagospodarowaniu terenu: w miejsce dotychczasowych budynków jednorodzinnych powstają obiekty o znacznie większych gabarytach (budynki wielorodzinne i biurowe). W listopadzie 2017 r. z ewidencji miejscowości, ulic i adresów m.st. Warszawy zostało wykreślonych 13 adresów przy tym odcinku ulicy, w związku z wyburzaniem kolejnych budynków. Obecnie występuje tu jeszcze 9 adresów, w tym 8 adresów budynków jednorodzinnych (z czego przynajmniej 4 przewidziane są do wyburzenia) i jeden nadany dla budynku prognozowanego do wybudowania.

Odcinek ulicy Edwarda Józefa Abramowskiego, przedstawiony do zmiany nazwy (nazwa nadana uchwałą Nr 499 Rady Dzielnicy – Gminy Warszawa–Mokotów z dnia 11 kwietnia 1994 r. w sprawie zmiany nazwy ulicy.), jest drogą publiczną w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 2222) zlokalizowaną w granicach działki ewidencyjnej nr 23/3 w obrębie 1-08-04, będącą własnością Miasta Stołecznego Warszawy.

Zmiana nazwy ulicy wiąże się ze zmianą (lub wykreśleniem) ww. 9 adresów. Pod adresami przewidzianymi do zmiany (wykreślenia) zameldowane są 32 osoby, w tym 27 osób pełnoletnich oraz odnotowano 5 aktualnych wpisów w Centralnej Ewidencji i Informacji

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 14. LUT. 2018

o Działalności Gospodarczej. W Krajowym Rejestrze Sądowym wpisy pod ww. adresami nie występują.

Procedura zmiany nazwy została rozpoczęta przez Prezydenta m.st. Warszawy z własnej inicjatywy, w związku z wpływającymi wnioskami o ustalenie numerów porządkowych dla nowo powstających budynków. Projekt uchwały spełnia wymogi określone w § 11-13 i § 17 ust. 1 uchwały Nr LV/1383/2017 Rady m.st. Warszawy z dnia 21 września 2017 r. w sprawie nazewnictwa obiektów miejskich w zw. z § 29 ust. 2 pkt 4 Statutu m.st. Warszawy.

Uchwała wywołuje skutki finansowe dla m.st. Warszawy w wysokości 1400,00 zł. Jest to koszt instalacji tablic z nazwą ulicy. Środki finansowe na realizację przedsięwzięcia zapewni Zarząd Dróg Miejskich w ramach zadań realizowanych przez Wydział Miejskiego Systemu Informacji.

Opinie:

1. Opinia Zespołu Nazewnictwa Miejskiego – pozytywna (posiedzenie w dniu 8 listopada 2017 r.)
2. Opinia Komisji ds. Nazewnictwa Miejskiego Rady m.st. Warszawy – pozytywna (posiedzenie w dniu 15 listopada 2017 r.)
3. Opinia Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy – pozytywna (uchwała nr LIV/298/2017 Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy z dnia 12 grudnia 2017 r.)
4. Biuro Polityki Mobilności i Transportu – bez uwag

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY
Małgorzata Nałmska

Wydano opinię
Skarbnika m.st. Warszawy
z dnia 14. LUT. 2018

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURA KULTURY
Małgorzata Nałmska

**Opinia Skarbnika m.st. Warszawy z dnia 14 lutego 2018 roku
do projektu uchwały Rady m.st. Warszawy**

Na podstawie § 29 ust. 6 Statutu miasta stołecznego Warszawy, stanowiącego załącznik do uchwały Nr XXII/743/2008 Rady miasta stołecznego Warszawy z dnia 10 stycznia 2008 roku (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2015 r. poz. 5569) projekt uchwały Rady m.st. Warszawy w sprawie zmiany nazwy ulicy w Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy

opiniuję pozytywnie

Z upoważnienia Skarbnika m.st. Warszawy

Zastępca Skarbnika m.st. Warszawy
Dyrektor
Biura Planowania Budżetowego
Marzanna Krajewska

Material informacyjny

Załącznik
do Uchwały nr XXXIX/82/2017
Komisji Kultury i Nazewnictwa
Rady Dzielnicy Mokotów m.st. Warszawy
z dnia 7 listopada 2017 r.

Marian Zdziechowski (1861-1938) – polski historyk idei i literatury, filolog, filozof, krytyk literacki i publicysta, rektor Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, członek Zjednoczenia Państwowego na Kresach w 1922 roku. Doktor *honoris causa* uniwersytetów Stefana Batorego w Wilnie (1935), Dorpacie i Segedynie. Od 1929 członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członek Węgierskiej Akademii Nauk. W maju 1936 otrzymał nagrodę literacką im. Elizy Orzeszkowej Rady Miejskiej Grodna, a w październiku 1936 Nagrodę Literacką im. Filomatów w Wilnie. W listopadzie 1936 został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Wcześniej odznaczony polskim Złotym Krzyżem Zasługi, austro-węgierskim Krzyżem Komandorskim Orderu św. Stefana i węgierskim Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Zasługi.

Od 1873 był uczniem rosyjskiego gimnazjum w Mińsku, które ukończył w 1879. Studiował na wydziale historyczno-filologicznym Uniwersytetu Petersburskiego, a w latach 1879-1883 na Uniwersytecie Dorpackim (dziś Tartu) gdzie w 1883 otrzymał tytuł "kandydata języka rosyjskiego w szczególności i językoznawstwa słowiańskiego w ogólności". Członek korporacji akademickiej Konwent Polonia. Uczył się także w Zagrzebiu, Grazu i Genewie. Po studiach współpracował z petersburskimi czasopismami, m.in. "Siewiernym Wiestnikiem" i "Krajem" wydawanym przez Włodzimierza Spasowicza. Działalność naukową rozpoczął w 1882 drukując pierwsze swoje studia i szkice, po czym dalsze swoje prace przez pół wieku z górną ogłaszał stale w wydawnictwach osobnych, czasopismach krajowych i zagranicznych, w różnych językach, pod imieniem własnym oraz (ze względów cenzuralnych) pod pseudonimami: M. Ursyna i Karowskiego.

W 1888 przeniósł się do Krakowa, gdzie doktoryzował się wkrótce na Uniwersytecie Jagiellońskim na podstawie pracy pt. "Mesjaniści i Słowianofile" napisanej pod kierunkiem prof. Stanisława Tarnowskiego. Porównywał w niej polską filozofię mesjanizmu i rosyjską myśl słowiańską. W latach 1899-1919 profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1901 współzałożyciel "Klubu Słowiańskiego" w Krakowie oraz czasopisma "Świat Słowiański". Od 1902 członek Akademii Umiejętności.

W latach 1919-1932 profesor Uniwersytetu Wileńskiego, gdzie objął katedrę literatur europejskich. W latach 1925-1927 rektor tegoż uniwersytetu, piastował też funkcję dziekana wydziału humanistycznego. W Wilnie był również profesorem w Szkole Nauk Politycznych przy Towarzystwie dla Badań Europy Wschodniej oraz prezesem Związku Zawodowego Literatów Polskich (ZZLP). W ostatnich latach życia był również prezesem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Wilnie. Należał jednocześnie do założycieli wileńskiego dziennika "Słowo". W maju 1926 był jednym z kandydatów Marszałka Piłsudskiego, obok Artura Śliwińskiego i Zdzisława Lubomirskiego, na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Kandydatura wybranego wtedy ostatecznie Mościckiego pojawiła się dopiero po odrzuceniu

trzech wcześniejszych kandydatur. W 1926 Piłsudski specjalnie przyjechał do Wilna, by Zdziechowskiemu zaproponować objęcie urzędu prezydenta, ten jednakże uzależnił to od spełnienia przez Piłsudskiego jego etyczno-politycznych postulatów, w tym zwolnienia z więzień niektórych więźniów politycznych. Mimo, że sam był sympatykiem Piłsudskiego, wiosną 1927 ujął się, w napisanej przez siebie broszurze *Sprawa sumienia*, za pięcioma generałami uwięzionymi po zamachu majowym i zamkniętymi bez przedstawienia żadnych zarzutów w III Wojskowym Więzieniu Śledczym na Antokołu w Wilnie, m.in. bohaterem bitwy warszawskiej Tadeuszem Rozwadowskim. Broszura ta przyczyniła się do zwolnienia uwięzionych.